కరుణించని అరుణ!

వసుంధర

పెద్దలు సంపాదించిన ఆస్తి వుందికానీ పెద్దలెవ్వరూ లేరు నాకు. పెద్దరికం చేయాలనుకున్న బంధువుల్ని మేజరు కాగానే తరిమేశాను.

ఒంటరి జీవితమే చాలా బాగుంది నాకు. బాధ్యతలు లేవు, సమస్యలు లేవు, ఆంక్షలు లేవు.

పియ్యూసీదాకా చదివాను కానీ ఇంగ్లీషుబాగావచ్చు కాన్వెంట్ చదువు కారణంగా. నన్ను పెంచిన పద్ధతుల్లోనో, నా మనస్తత్వంలోనో ఎక్కడో లోపముండి వుండాలి. సంఘంలో నా హోదాకుతగ్గ బుద్ధులు లేవు నాకు. అడ్వెంచరస్ లైఫ్ అంటే చాలా యిష్టం. అలాగని మంచుకొండలు ఎక్కలేదు, ఈతపందాల్లో పాల్గోలేదు.

నేను నడుపుతున్న సాఫీ జీవితానికి విరుద్ధంగా బ్రతకాలనిపిస్తుంది. అలాంటి కోరిక నాలో యెందుకున్నదో తెలియదు. ఈ విషయాన్ని ఒక పర్యాయం నా స్నేహి

తుడితో చర్చించాను. అతను నవ్వుతూ "వడ్డించిన విస్తరి లాంటి నీ జీవితంలోని మాధుర్యం తెలుసుకోవడం కోసం నువ్వు పెళ్ళిచేసుకోవాలి" అన్నాడు.

పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న కోరిక నాకెప్పుడూ కలుగ లేదు. స్నేహితుడలా అనగానే పెళ్ళిగురించి ఊహించు కున్నాను. నాకు తెలిసిన దంపతులెందరో కళ్ళముందు మెదిలారు. పెద్ద వుత్సాహంగా అనిపించలేదు.

పెళ్ళిగురించి నాకొట్టే ఉత్సాహం లేకపోవడానికి కారణం అంతవరకూ సరయిన ఆడపిల్ల నాకళ్ళబడకపోవ డమేనని నేను అనుకున్నాను. ఆ రోజునుంచీ నాకంట బడే ప్రతి అమ్మాయినీ పరిశీలనగా చూస్తూ ఇది నా పెళ్ళాం అయితే ఎలా వుంటుందీ అని ఆలోచించ సాగాను. అలా అయిదారు నెలలు గడిచాయి కానీ నా మనసుకు ఉత్సాహం కలిగించే ఆడపిల్లలెవ్వరూ ఇంకా కనిపించ లేదు.

దగ్గర బంధువులు, దూరపు బంధువులు అన్న పేర్లతో అయిదారుగురు నన్ను పెళ్ళిచూపులకు పిలిచారు. చూపు లకు వెళ్ళి పిల్లల్ని నఖశిఖ పర్యంతం పరీక్షించి, ప్రశ్న లతో హింసించి ఆ తర్వాత నచ్చలేదని చెప్పాను.

వాళ్ళు నాకు నచ్చనిమాట నిజమేకాని ఆ విషయం చెప్పడానికి నేను ఎన్నుకున్న పద్ధతి బాగోలేదని నాకే అనిపించింది. అయినా అలాగే చేశాను. అయితే నా ఈ ప్రవర్తన కారణంగా నన్ను పెళ్ళిచూపుల కాహ్వా నించే బంధువులు తగ్గిపోయారు.

ఇలా వుండగా ఒకరోజు సినిమాహాల్లో నాకు అరుణ కనిపించింది.

ఆమె ఎవ్వరో నాకు తెలియదు. పేరుకూడా నాకు తెలియదు.

సినిమాలో నాకు ముందువరసలో కూర్చుంది. చిన్న పువ్వుల పరికిణీ కట్టుకుంది. దానిమీద లేతాకుపచ్చ ఓణీ వేసుకుంది. ఇంచుమించు అదేరంగు జాకెట్ వేసుకుంది. చెవులకు బుట్టలోలకులు. ముఖానికి పొడుగాటి యెర్ర బొట్టు. కళ్ళకు కాటుక. ఒకచేతికి గాజులు. ఇంకో చేతికి వాచీ. శాండక్ జోళ్ళు వేసుకుంది.

ఆమె శరీరం బంగారు ఛాయలోవుంది. నవ్వుతున్నప్పుడు ఆమెపళ్లు ముత్యాల్లా మెరుస్తున్నాయి. ఆమె నవ్వినప్పుడు—నవ్వు ఆమె నవ్వడం కోసమే పుట్టిందనిపించింది. ఆ నవ్వు చూడని వాడి జన్మ వ్యర్థమనిపించింది. చూసిన వాడి జన్మ ధన్యమనిపించింది. ఆమె అలా నవ్వుతూ వుండిపోతే నేను చూస్తూ వుండిపోవాలనిపించింది.

ఇంత అందమయిన అమ్మాయిని నేనింతవరకూ చూడలేదు. దేవలోకంనుంచి దిగివచ్చిన దేవకన్య అనిపించడం వల్ల ఆమెనుగురించి తప్పుగా ఊహించడానికి కూడా భయపడ్డాను. భార్య అనే పదాన్ని ఆమెప నా పరంగా లభించడం గురించి వూహించడానికి సంకోచం కలిగింది.

నేను కవిని కాను. ఆమాటకొస్తే కథల్లో కవిత్వముంటే చదవను. కథ చదువుతూ వర్ణనలు రాగానే ఆ పేజీలు చకచకా తిప్పేస్తాను. అలాంటి నాకు ఆమెని చూడగానే ఎన్నో భావాలు స్ఫురించాయి. ఎన్నో రకాలుగా ఆమెను మనసులో వర్ణించుకున్నాను.

ఎన్నో జన్మలుగా నేను చేస్తున్న తపస్సు కారణంగా ఆమె నా కళ్ళబడి వుంటుంది. ఇంక ఈమె యెవ్వరో తెలుసుకోవాలి. ఈమెతో పరిచయం కలిగించుకోవాలి. ఆలోచిస్తున్నాను.

కొంతలో కొంత అదృష్టం. ఇంటర్వెల్లో ఒకమ్మాయి ఎక్కణ్ణించో ఈ అమ్మాయి దగ్గరకొచ్చింది. సూర్యాడి

ముందు దివిటీలా వున్నదామె.

"అరుణా!" అని పిలిచింది దివిటీ.

అరుణ వులిక్కిపడి "నువ్వాటే విజయా!" అన్నది.

దివిటీ పేరు విజయ అన్నమాట. విజయకు మనసులోనే థాంక్స్ చెప్పుకున్నాను. ఆమె కారణంగానే ఆమె పేరు తెలుసుకోగలిగాను.

సినిమా అయిపోయాక అరుణను అనుసరించాను. కొంతదూరం అనుసరించాక ధైర్యం చేయాలనిపించింది. "అరుణా!" అని పిలిచాను.

ఆమె వులిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగింది. ఆమె దృష్టిని నేనాకర్షించలేదు. వెనకాలవున్న చాలామంది జనంలో పరిచిత ముఖంకోసం వెతుకుతోందామె.

నేను మరో రెండడుగులు ముందుకువేసి "అరుణా' నువ్వేనా?" అన్నాను.

అరుణ ఆశ్చర్యంగా నావంక చూసి, "ఎవర్నువ్వు?" అంది.

ఏమనాలో తెలియక "నేను, అరుణా నన్నింకాగుర్తు పట్టలేదా?" అన్నాను.

అరుణ రెప్పలు టపటపా కొట్టుకున్నాయి. కళ్ళలోని ఆశ్చర్యం క్రమంగా ఆనందంగా మారడం గమనించాను. ఆ అమాయకమైన ముఖానికి ఏ భావమైనా అందంగానే వుంటోంది. ఆమె నెమ్మదిగా పెదవులు కదిపి "బావా!" అంది.

ఉలిక్కిపడ్డాను. ఏమనాలో తెలియలేదు. ఆమె నన్ను బావా అని ఎందుకు పిలిచింది? నేను వేళాకోళ మాడుతున్నానని గ్రహించేసిందా లేక ఆమె బావకూ నాకూ దగ్గర పోలికలున్నాయా? రెండూ అసాధ్యమే నని నాకు తోచినప్పటికీ అరుణ నాతో బావ అని వరస

కలపడం నాకు చాలా నచ్చింది.

ఏమయితే అయిందని "అమ్మయ్యా గుర్తు పట్టావన్న మాట. గుర్తుపట్ట లేవేమోనని చాలా భయపడ్డాను..." అన్నాను.

"నీకోసం వెయ్యికళ్ళతో యెదురు చూస్తున్నాను బావా. పద ఇంటికి పోదాం. నిన్ను చూసి అమ్మా, నాన్న ఎంతో సంతోషిస్తారు..." అంది అరుణ.

నాకు మతిపోయినట్లయింది. కథ ఇలా మారిందేమిటి?

"పద బావా!" అంది అరుణ.

"ఇప్పుడు రాలేను అరుణా!" అన్నాను ఏదో వుపాయ మాలోచిస్తూ.

"అలాగంటే ఎలా బావా? అమ్మా, నాన్నా నిన్ను చూసి ఎంతో సంతోషిస్తారు? అసలు నువ్వీ వూరెప్పు డొచ్చావు?" అంది అరుణ.

తాత్కాలికంగా చిన్న ఉపాయం దొరికింది. "ఒక పనిమీద ఇక్కడకు వచ్చాను. ప్రస్తుతానికి యింటికి రాలేను. నేను వచ్చినట్లు అత్తయ్యకీ, మావయ్యకీ చెప్పకు. అంతా రహస్యం. నన్ను కలుసుకోవాలనుంటే మాత్రం రేపు సాయంత్రం గ్రీన్‌పార్క్‌కి రా. అక్కడ నీకోసం ఎదురు చూస్తూంటాను. ఈ విషయం యింట్లో ఎవ్వరికీ చెప్పకూడదు" అన్నాను చనువుగా.

అరుణకళ్లు మెరిసాయి. "అప్పుడుమాత్రం నాకుఅన్నీ చెప్పేయాలి."

"అలాగే_మనిద్దరం మనసులువిప్పి మాట్లాడుకుందాం- ఓ.కే." అన్నాను అరుణతో.

అరుణ నాదగ్గర శెలవుతీసుకొంది. ఆమె ముఖం చూస్తూంటే నాతో వేళాకోళ మాడుతున్నట్లు అనిపించ లేదు. అలాగని నమ్మడానికీ లేదు. ఎందుకంటే నా

ముఖంలో ఆమెకూ అనుమానాస్పదకరమయిన భావాలు కనబడినట్లు లేదు. ఆమెకూడా నా అంత సామర్థ్యం కలిగినదై బాగా నటిస్తోందనుకోక పోవడానికి కారణం లేదు.

నాకు నచ్చిన నా మనసు మెచ్చిన అరుణ అనబడే ఆ అందాలరాశిని అంత సులభంగా నేను వదిలిపెట్టదల్చుకోలేదు. వీడ్కోలు పుచ్చుకున్నట్టే పుచ్చుకొని ఆమెను రహస్యంగా అనుసరించి ఆమె ఇల్లు తెలుసుకొని వచ్చాను.

2

గ్రీన్ పార్కులో అరుణకోసం ఎదురుచూస్తూ ఆలోచిస్తున్నాను.

ఈ అరుణకు నిజంగా బావ వున్నాడా? ఉంటే నేనే తన బావనని ఎందుకు భ్రమపడింది? ఆమె నిజంగా భ్రమపడిందా లేక నాటకమాడుతోందా? ఇప్పుడు తనిక్కడకు వస్తుందా లేక ఏమయినా ఎత్తు వేస్తుందా? రహస్యంగా తనవాళ్ళ నెవరినీ తీసుకురాదు కదా?

నా కళ్ళకు దూరంగా అరుణ కన్పించింది. అంత దూరంలోవున్న అరుణను చూడగలగడం నాకళ్ళ గొప్పతనంకాదు. జిగేల్మనిపించే ఆమె రూపాన్ని యెవరయినా ఎంత దూరాన్నించయినా కనిపెట్టేయవచ్చు.

అరుణను చూస్తూనే నేను పొదలచాటున దాక్కున్నాను. అరుణ అనుకొన్న ప్రాంతానికివచ్చి నాకోసం అటూయిటూ చూస్తోంది. ఆమెతో ఇంకెవ్వరూ వచ్చిన జాడలేదు.

"నిజంగానే వచ్చేశావే?"

ఈ పలకరింపు విని అరుణ వులిక్కిపడి అటుతిరిగి—"నువ్వెవరో నాకు తెలియదు" అంది.

"ఇప్పుడు తెలుసుకుంటావు గాని. నా పేరు శోభ. ప్రఖ్యాత రచయిత్రిని" అంది అరుణను పలకరించిన అమ్మాయి.

"నమస్కారం" అని అటూయిటూ చూడసాగింది అరుణ.

"నా రచనలేమీ చదవలేదా నువ్వు?" అనడిగింది శోభ.

"లేదు. నీ పేరుకూడా వినలేదు" అంది అరుణ.

"అయితే దేవదూత చదవ్వా నువ్వు?" అంది శోభ.

"దేవదూత అంటే?"

"అందులో నా సీరియల్ వస్తోంది. దేవదూత ఒక ప్రముఖ మాసపత్రిక."

"అలాగా—" అంది అరుణ నిరాసక్తంగా.

"నువిక్కడికెందుకొచ్చావో నాకు తెలుసు. అందుకే నేనూ ఇక్కడికి వచ్చాను. నీకూ నా నవలలోనిపాత్రకూ చాలా పోలికలున్నాయి" అని ఆగింది శోభ.

"నిన్న ఒకడు నిన్ను అరుణా అని పెద్ద ఎరుగున్నట్లు పిలిచాడు. వాణ్ని నువ్వు బావా అని పిలిచి దెబ్బ తినిపించావు. యేంచేయాలో తోచక వాడు నిన్నిక్కడకు రమ్మన్నాడు. నువ్వు నిజంగానే వచ్చావు. నా కథలోనిపాత్ర అచ్చు ఇలాగే చేసింది" అంది శోభ.

"అతను మోసగాడని అనుకోను. అతను నిజంగానే నా బావ" అంది అరుణ.

శోభ నవ్వి, "నిజంగానే నీ బావ అయితే వెంటనే ఎందుకు గుర్తుపట్టలేదు?" అంది.

"నాకు బావ ఎలాగుంటాడో తెలియదు. మేమిద్దరం ఒకరినొకరు చూసుకొని పదిహేనేళ్ళపైగా అయింది" అంది అరుణ.

శోభ ఆశ్చర్యపోతూ "ఐతే నీబావ నిన్నెలా గుర్తు పట్టాడు?" అంది.

"బావదగ్గర నాఫోటో వుంది" అంది అరుణ.

"మరి బావఫోటో నీదగ్గరలేదా?"

"లేదు" అని నిట్టూర్చింది అరుణ.

శోభకు ఆశ్చర్యం వేసింది. "నిన్న మీయిద్దరి సంభాషణ విని రచయిత్రిగా కుతూహలంతో ఇక్కడేం జరుగుతుందో తెలుసుకొందామని వచ్చాను. అయితే వాస్తవం నేనూహించినదానికి భిన్నంగా వుంది. నీ కథేమిటో చెప్పకూడదూ?"

"చెబుతాను" అంది అరుణ. ఆమె ఒకసారి టైం చూసుకొని చుట్టూచూసి చెప్పడం ప్రారంభించింది.

"కథంటూ పెద్దగా ఏమీలేదు. నాబావకు తల్లీ తండ్రి లేరు. మా ఇంట్లోనే పెరిగేవాడు. ఆతనికి ఏడు యేళ్ళ వయసప్పుడు ఇంట్లో యేదో గొడవజరిగి యిల్లు వదలి వెళ్ళిపోయాడు. ఏమయిపోయాడో తెలియదుగాని యేడాదిక్రితం ఇంటికి వుత్తరం రాశాడు. ఇంటినుంచి పారిపోయి తను చెడిపోలేదని—ప్రస్తుతం వ్యాపారం చేస్తూ బాగా డబ్బు గడిస్తున్నాననీ రాశాడు.

బావ ఇల్లు వదిలేటప్పుడు నాకు మూడేళ్ళనుకుంటాను. నా ఫోటో ఒకటి పంపించమని రాశాడు. ఫోటో చూసినప్పటినుంచి నాకు ప్రేమలేఖలు రాయడం మొదలు పెట్టాడు. నేనూ జవాబులు రాస్తూ తనఫోటో పంపించమన్నాను. ఫోటో ఎందుకూ, త్వరలో నేనే వస్తున్నానని రాశాడు.

తను వస్తున్నట్లుగా బావ నెలరోజుల క్రితం నాకో ఉత్తరం రాశాడు. ఫలానా ట్రయిన్‌కి వస్తున్నాననీ స్టేషన్‌కి రమ్మనమనీ రాశాడు. తనే నన్ను గుర్తించి పేరు

పెట్టి పిలుస్తానని రాశాడు. ఆరోజు యింటిల్లిపాదీ స్టేషనుకు వెళ్ళాం. బావరాలేదు. ఏం జరిగిందో తెలియదు. ఆ తర్వాత ఇంతవరకూ బావదగ్గర్నుంచి కబురుకూడా లేదు. నిన్న బావ నన్ను స్వయంగా పలకరించగానే ప్రాణం లేచి వచ్చినట్లుంది—''

శోభ ఆమె చెప్పిన వివరాలన్నీ విని ''ఈ కథంతా తెలియక మీ విషయాన్ని నేనింకోలా అర్థం చేసుకున్నాను. నీ బావ ఇక్కడే ఎక్కడో వుండి వుంటాడు. నే నుండడంవల్ల అనుమానపడి అతను రావడంలేదేమో— నీకు శ్రమ ఇచ్చినందుకు విచారిస్తున్నాను. సెలవు—'' అని వెళ్ళిపోయింది.

శోభ వెళ్ళిపోయిన నిముషంలో ''అమ్మయ్య – ఆ రచయిత్రి వెళ్ళిపోయిందా?'' అంటూ నేను అరుణను సమీపించాను.

''బావా!'' అంది అరుణ ప్రేమనిండిన కంఠంలో.

ఆ పిలుపు విన్నాక ఈ ప్రాణం పోయినా ఫరవా లేదనిపించింది.

ఇద్దరం అక్కడే చతికిలబడ్డాము.

అరుణ సమాచారం తెలుసుకోవడం కోసం శోభను నేనే నియోగించాను. అందుకామెకు పాతికరూపాయలు ఇచ్చాను. ఇప్పుడు అరుణ కథ విన్నాక నాలో ధైర్యం పెరిగింది. అయితే అరుణను మోసంచేయడం నా అభిమతం కాదు. ఆమె మనసును నావైపు మళ్ళించుకుని పెళ్ళి చేసుకుని సాఫీ అయిన జీవితం గడపాలని నా ఆశ! అరుణవంటి భార్య వుంటే జీవితంలో బోర్ అన్నది వుండదనీ—వేరే థ్రిల్ కోసం వెతుక్కో నవసరం లేదనీ నాకు బాగా అనిపిస్తోంది.

''నీ బావ ఎలా వున్నాడు అరుణా—నువ్వు ఊహించి

నట్లున్నాడా?'' అనడిగాను.

''నేనూహించినదాని కంటే ఎన్నోరెట్లు అందంగా వున్నాడు'' అంది అరుణ నావైపు ఆరాధనా భావంతో చూస్తూ.

ఆమెనుండి ఇలాంటి సమాధానం వస్తే బాగుండునని నాకూ వుంది. నేను అందంగా వుంటానని నాకు తెలుసు. కానీ అరుణవంటి ఆడపిల్లకంటికి అందంగా కనిపిస్తున్నానంటే అదో థ్రిల్!

''నువ్వుమాత్రం ఫోటో కంటె కోటిరెట్లు బావున్నావు'' అన్నాను.

''బావా-నువ్వు ఇంటికి రాకూడదా-నువ్వు వచ్చేవన్న ఆనందాన్ని నేనొక్కత్తినే పొందడం నాకు బాగోలేదు. నిన్నరాత్రి అమ్మ నా ఉత్సాహాన్ని గమనించి గుచ్చిగుచ్చి కారణం అడిగింది. ఏం చెప్పాలో తెలియక సినిమా చాలా బాగుందనీ, గుర్తొస్తోందనీ అన్నాను'' అంది అరుణ.

''సమయం వచ్చినపుడు తప్పక వస్తాను అరుణా! కొంతకాలం నా ఉనికి రహస్యంగా వుంచాలి. అసలు నీ దగ్గరకూడా బయటబడకూడదనుకున్నాను. కానీ నిన్ను చూసి ఊరుకోలేకపోయాను'' అన్నాను.

అరుణ నిట్టూర్చి ''కనీసం ఈ ఊళ్ళోనైనా కొన్నాళ్ళుంటావా?'' అనడిగింది.

''వుంటాను. నువ్వు కరుణిస్తే ప్రతిరోజూ ఈ సమయంలో నిన్నిక్కడ కలుసుకుంటూనే వుంటాను'' అన్నాను.

''బావా— నీకు స్వయానా మరదలినిగదా — నువ్వు చేస్తున్న వ్యాపారమేమిటో, ఈ రహస్యాలన్నీ ఏమిటో- నాకు చెప్పకూడదా?'' అంది అరుణ. ఆమె నాతో చాలా చనువుగా మాట్లాడుతోంది.

“నీ దగ్గర నాకు రహస్యాలేమిటి? అన్నీ నీకు సమయం వచ్చినపుడు చెప్పేస్తాను. అయితే నేను ప్రమాదకరమైన పని ఏమీ చేయడంలేదని మాత్రం గుర్తుంచుకో” అన్నాను.

తర్వాత ఇద్దరూ కాసేపు అవీ ఇవీ మాట్లాడుకున్నాము. సునిశితమైన శృంగార పదాలు ఒకటి రెండుపయోగించి మరదలి ముఖం ఎర్రబడితే చూసి ఆనందించాను. ఆఖరున విడిపోబోయేటప్పుడు “ఏమీ అనుకోకపోతే రేపు నేను నీకు రాసిన ఉత్తరాలన్నీ తీసుకువస్తావా?” అన్నాను. అరుణ అలాగేనని తలాడించింది.

అంటే రేపుకూడా నన్ను కలుసుకోడానికి వస్తుందన్న మాట! ఆ ఉత్తరాలన్నీ చదివి ఆమె అసలు బావగురించి తెలుసుకోవాలి. అసలు అతనెవరో — నెలరోజుల క్రితం వస్తానని రాసి ఎందుకు రాలేకపోయాడో?

నా నాటకం మరికొంత కాలంపాటు కొనసాగాలంటే అరుణ బావగురించి బాగా తెలుసుకోవాలి. అందుకు ఉత్తరాలు నాకు బాగా సహకరిస్తాయి.

3

ఉత్తరాలు చదివితే కొన్ని వివరాలు తెలిశాయి నాకు.

అతను హైదరాబాదులో వుంటున్నాడు. పేరు విశ్వం. అతను ఉత్తరంలో తన వ్యాపారంగురించికానీ, తన గురించి కానీ ఎక్కువ వివరాలు ఇవ్వలేదు. అతను అరుణకు ఇచ్చిన కేరాఫ్ అడ్రస్ అప్పటికప్పుడు కంఠతా పట్టేశాను.

ఉత్తరాల్లోని శృంగారాన్నికూడా మననం చేసుకున్నాను. ఆ మాత్రపు శృంగారం ఆమెకు అభ్యంతరం వుండదన్నమాట!

అరుణగురించీ, విశ్వంగురించీ కొంత అవగాహనకీ ఉత్తరాలు నాకు ఉపకరించాయి. ఉత్తరాలు చదివి ఇచ్చేసి—"నువ్వు దగ్గర లేనప్పుడు నిన్నూహించుకోవడంవల్ల ఆ భావ అప్రయత్నంగా వచ్చేసిందనుకుంటాను. ఆ ఉత్తరాలు చదువుతూంటే నేనే రాశానా అని ఆశ్చర్యంగా వుంది" అన్నాను.

"నువ్వు ఉత్తరాలు బాగా రాస్తావు. కానీ మాట్లాడ్డం బొత్తిగా రాదు" అంది అరుణ.

నేను నవ్వి - "నువ్వు దగ్గర లేనప్పుడు ఎలాగో ఉత్తరాలు రాయగలిగాను. నువ్వు పక్కన వుంటే నాకు మాటలు రావడంలేదు" అన్నాను.

"ఏదో ఒకటి మాట్లాడకపోతే విలువైన సమయం వృథా అయిపోదూ?" అంది అరుణ.

"నీకు తెలుసో తెలియదో కానీ ప్రేమికులు దగ్గర లేనప్పుడు ఉత్తరాలు రాసుకుంటారు. దగ్గరుంటే మాటలు కూడా వుండవు. అన్నీ చేతలే!" అన్నాడు.

"ఛీ—" అంది అరుణ ఏదో స్ఫురించి.

"అలా అన్నదంటే ఆడపిల్లకు ఇంకా ప్రాయం రాలేదని అర్థం" అన్నాను.

ఇద్దరిమధ్యా కాసేపు మాటలు నడిచేక "నేనంటే నీ కిష్టమేనా? నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటావా?" అనడిగాను. కాస్త సిగ్గుపడినా తనకు ఇష్టమేనని చెప్పింది అరుణ.

నా మనసులో ఏదో పథకం మెరుస్తోంది. అరుణ అసలు బావ వచ్చేలోగా నేను అరుణను ఏదో విధంగా లోబరచుకుని ఆమెను పెళ్ళిచేసుకోవాలి. ఐతే ఈ లోగానే అతను వచ్చేస్తే!

అందుకు తిరుగులేని పథకం ఆలోచించాలి.

బాగా ఆలోచించి ఒకరోజు అరుణను నా గదికి ఆహ్వానించాను. అందుకోసం హోటల్లో ప్రత్యేకంగా ఒక గది తీసుకున్నాను. అరుణ నిస్సంకోచంగా హోటల్లో నా గదికి వచ్చింది.

నేను తలుపులు వేస్తూంటే ఆమె వారించలేదు సరిగదా అనుమానాన్ని కూడా ప్రకటించలేదు. అరుణ మంచితనాన్ని మనసులోనే అభినందించుకున్నాను.

కాసేపు మళ్ళీ ఇద్దరిమధ్యా కబుర్లు నడిచాయి. అలా పది నిముషాలు గడిచేసరికి నేను మా ఒంటరితనాన్ని గుర్తించి ఆవేశపడ్డాను. నెమ్మదిగా అరుణ చేయి తాకాను. మృదువుగా ఆ చేతిని తొలగించిందామె.

నేను ఒక్కడుగు ముందుకువేసి ఆమెను కౌగలించుకొని ముద్దుపెట్టుకోబోయాను.

అరుణ నన్ను బలంగా వెనక్కుతోసేసింది. అందుకు నేను సిద్ధపడి లేనేమో వెల్లికితలా పడిపోయాను. అదృష్టవశాత్తూ మంచమడ్డుగా వుండి కాబట్టి దానిమీదపడ్డాను. సర్దుకొని లేచికూర్చుని "తోసేసావా?" అన్నాను.

"నువ్వు చేసిన పనేమిటి?" అంది అరుణ కాస్త కోపంగా.

"మనం ప్రేమికులం!" అన్నాను.

"కానీ భార్యాభర్తలం కాదు..."

"కాబోతున్నాం కదా" అన్నాను.

"ఇంకా కాలేదు కదా" అంది అరుణ నా గొంతును అనుకరిస్తూ.

"అరుణా నాకు అడ్డం చెప్పకద్దు. మనం త్వరగా పెళ్ళి చేసుకుందాం. కానీ ఇప్పుడు..."

అరుణ ముఖం గంభీరంగా అయిపోయింది. "నీకంత తొందరగావుంటే ఇంటికి వెడదాం పద. అమ్మా నాన్న మనకు వెంటనే పెళ్ళిచేస్తారు."

"నామీద నీకు నమ్మకం లేదా?" అన్నాను బాధగా.

"ఉంది. కానీ నామీద నీకు నమ్మకం పోవడం ఇష్టం లేదు" అంది అరుణ.

"నీతో నేనింక మాట్లాడను. నువ్వు నాకు మరదలివి. వరసయిన దానివి. కాబోయే భార్యవి. నీదగ్గ అనుమతి కోసం ప్రాధేయపడవలసిన అవసరం నాకు లేదు. ఇప్పుడు నిన్ను బలవంతంగా అనుభవించే హక్కు నాకుంది—" అన్నాను. నా మనసుచందుకు సిద్ధంచేస్తున్నాను.

"దానర్థం అరుణను హత్యచేస్తున్నానని!" అంది అరుణ.

"అంటే?"

"నువ్వన్నట్లుగా ప్రవర్తిస్తే ఈ రాత్రికే నేను ఆత్మ హత్య చేసుకుంటాను."

నేను కంగారుపడ్డాను. ఆమె ముఖంచూస్తే అన్నంత పనీ చేయగల దనిపించింది. అప్పటికప్పుడు ఆ ఆలోచన కట్టిపెట్టి "అరుణా! నన్ను నమ్మి నాతో హోటల్ గదికి వచ్చావు. నీకు భయం వేయలేదూ?" అనడిగాను.

"నామీద నాకు నమ్మకముంది. నా బావ నేను చెప్పి నట్లు వింటాడన్న నమ్మకంవుంది. ఈ రెండు నమ్మకాల వల్ల నాకేవిధమయిన అనుమానమూ, భయమూ కలగ లేదు" అంది అరుణ.

అరుణ తెలివయినదని గ్రహించాను. అయితే నా మోసాన్ని తెలుసుకునేటంత తెలివితేటలున్నాయా ఆమెకు.

నా పథకం కొంతవరకూ దెబ్బతింది. శీలాన్ని హరిస్తే సులువుగా ఆమె నా వశమవుతుందనుకున్నాను. అదంత సులభంగాలేదు. అందులోనూ ఆమె ముఖంచూస్తూంటే

ప్రేమతో లాలించ బుద్ధివేస్తుంది కానీ పశుబలంతో హింసించ బుద్ధికాదు.

"పోనీ మనం వెంటనే పెళ్ళిచేసేసుకుందాం. అత్తయ్యకూ, మామయ్యకూ తెలియకుండా" అన్నాను.

"అమ్మా, నాన్నలకు తెలియకుండా పెళ్ళిజరగడానికి వీల్లేదు" అంది అరుణ.

"సరే, అందుకూ అంగీకారమే? ఎటొచ్చీ మీఅమ్మా నాన్నలకు నేను ఎవరో తెలియకూడదు. ఇంకో పేరుతో వస్తాను. సరా?" అన్నాను. ఇదే నా ఆఖరు ఆశ.

"బావసంగతి తేలేవరకూ నాన్నగారు వేరేపెళ్ళి సంబంధాలు ఒప్పుకోరు" అంది అరుణ.

హతోస్మి! ఏం చెయ్యాలి?

అరుణని నా స్వంతం చేసుకోవాలంటే నేను విశ్వాన్నని చెప్పుకోవాలి. అదంత సులభమా? అరుణ కోసం అందుకయినాసరే తెగించమని మనసు చెబుతోంది.

5

నేను అరుణ యింటికి వెళ్ళకుండానే నన్ను నేను పరిచయం చేసుకోవాలనుకొన్నాను. అందుగురించి ఆమెవద్దనుంచి రాబోయే నా మామగారు పనిచేసే ఆఫీసుఅడ్రసు తీసుకొన్నాను. అక్కడికివెళ్ళి ఆయనతో మాట్లాడినన్ను నేను విశ్వంగా పరిచయం చేసుకోవాలనిపించింది.

నమ్మకం లేకపోయినా మంచిరోజు చూసుకొని మరీ ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళాను.

ఆ సమయానికి ఆఫీసులో ఆయన చాలా హడావుడిగా వున్నాడు. ముఖంచూస్తే హెడ్‌గుమస్తాలా వుందికానీ ఆయన ఆఫీసరయినా అయుండొచ్చు. ఇద్దరు ఉద్యోగ

స్తుల్ని చెడామడా తిట్టేసి అక్కణ్నించి పంపించి అదే ఊపులో నావైపు చూసాడు.

"ఎవరు మీరు, ఏంకావాలి?"

నాకు నోరు పెగలలేదు. ఆయన్ని చూస్తే నాకప్పుడు కాస్త భయం వేసింది. ఆయన ముఖం చూస్తూంటే నాకు అనుమానంకూడా వచ్చింది. బట్టతల ధుమధుమలాడే ముఖం, అరుణవంటి అందాలరాశికి తండ్రిస్థానంలో వున్నదంటే నాకు నమ్మబుద్ధి కావడంలేదు.

"మీరు అరుణతండ్రి కదూ?" అన్నాను.

"అలాగంటే నాకు నచ్చదు. అరుణ నా కూతురు" అన్నాడాయన.

"నీవ్యక్తిత్వం మండిపోనూ" అనుకున్నాను మనసులో.

"ఊఁ అరుణ నా కూతురు. ఇంతకీ మీకు నాతో ఏంపని?" అన్నాడాయన.

హఠాత్తుగా నాలోని చిలిపిమనిషి మేల్కొన్నాడు. ఆఫీసరుస్థానంలో ఇద్దరు వుద్యోగుల్ని నానా మాటలూ అనేసి తనను చూడ్డానికివచ్చిన అతిథికంక అదేచూపు చూస్తున్న ఆయన్ను కాస్త ఏడిపించాలనిపించింది. ఆయన దురుసుతనాన్నరికట్టి నాతో మాట్లాడేలా చేయాలనిపించింది. అందుకోసం మొదట్లో నేననుకున్న పథకాన్ని మార్చుకున్నాను.

"మీ అమ్మాయి నాకు ప్రేమలేఖ రాసిందండి—" అన్నాను నెమ్మదిగా.

"ఏమన్నారూ?" అన్నాడాయన కోపంగా.

"మీకు వినిపించిందనే అనుకొంటాను—" అన్నా నమాయకంగా.

"నా కూతురు నిప్పు..."

"అందుకే అరుణ అని పేరు పెట్టారనుకుంటాను. మనిషికూడా నిప్పులా ఎర్రగా వుంటుంది. నిప్పుకూ మీ అమ్మాయికీ తేడావుంది. నిప్పును ముట్టుకోవాలనిపించదు"

"అధిక ప్రసంగం చేస్తున్నారు" అన్నాడాయన విసుగ్గా. అది విసుగుకాదని కోపాన్ని అణచుకొందుకు ప్రయత్నిస్తే అలా బయటపడిందనీ నేను గ్రహించాను.

"మీ అమ్మాయి నాకు ప్రేమలేఖ రాసిందని చెప్పానండి."

"ఐతే ఏం చెయ్యమంటారు?"

"సమస్య ఏమీ లేదండీ. నేనూ ఆమెను ప్రేమిస్తున్నాను. మీరు ఒప్పుకొంటే ఆమెను నేను పెళ్ళిచేసుకొంటాను."

"చూడబ్బాయ్" అన్నాడాయన సంబోధన యేకవచన ప్రయోగంలోకి మారుస్తూ. "నువ్వు యెవరితో మాట్లాడుతున్నావో, ఏం మాట్లాడుతున్నావో తెలియదనుకొంటాను. మా అమ్మాయి తన బావకోసం యెదురు చూస్తోంది. అతన్ని ప్రేమించింది. అతన్నితప్ప యింకెవరినీ పెళ్ళిచేసుకోనంది. మాకూడా అమ్మాయినింకొకళ్ళకిచ్చి పెళ్ళిచేసే వుద్దేశ్యంలేదు. ప్రేమలేఖ రాసిందనీ, నీతో కలిసి తిరుగుతోందనీ నువ్వుచెప్పే అబద్ధాలు నేను నమ్మను."

"అన్నట్లు చెప్పడం మరిచానండి. ఆమెరోజూ సాయంత్రం నన్ను కలుసుకొందుకు పార్కుకి వస్తుందండి."

ఆయనముఖం ఎర్రబడింది. "మాటలు మితిమీరుతున్నాయి."

"మీకేదైనా అనుమానముంటే ఈరోజు సాయంత్రం పార్కుకు రావచ్చును."

"మిస్టర్ రఘునాథ్!" అన్నాడాయన తీవ్రంగా. "నీ గురించి నాకు బాగా తెలుసు. నేను చాలాచాలా నీగురించి విన్నాను. నాకు కోపం తెప్పించావంటే నీకు చాలా ప్రమాదం. నా క్లాస్ మేట్సు ఇద్దరున్నారు పోలీస్ డిపార్ట్ మెంట్లో!"

తెల్లబోయాను. ఈయన నన్నెరుగునన్న మాట. ఐతే అదెలా సాధ్యం?

ఈయన్ని నేనెప్పుడూ చూడలేదు. ఈయనకు నేను యెలా తెలుసు? ఈ కారణంగా నా పథకం దెబ్బతినే సింది. ఈయన్ని బాగా వుద్రేకపరచి వెళ్ళిపోదామను కున్నాను. ఇంటికి వెళ్ళి పార్కు వ్యవహారం గురించి కూతుర్ని గదమాయిస్తే ఆమె తను కలుసుకొంటున్నది బావనే అని చెబుతుంది. అప్పుడు ఓ మంచిరోజు చూసు కొని నేనే వాళ్ళయింటికి వెళదామనుకొన్నాను. ఐతే ఈయనకు నేనెవరో తెలుసు. అరుణతో నాకింక పెళ్ళి కాదు.

అరుణ లేకుండా నేను జీవించలేననిపించింది.

6

"ఈ రోజు ఒక చిన్న తమాషా జరిగింది" అంది అరుణ.

"ఏమిటది?"

"ఎవడో రఘునాథ్ట—నాన్న దగ్గరకు వెళ్ళి నేను తనకు ప్రేమలేఖ వ్రాశాననీ, వాడిని ప్రేమి స్తున్నాననీ, వాడితో పార్కుల్లో తిరుగుతున్నాననీ ఆయ నకు చెప్పాడుట. ఆయన ఇంటికి వచ్చి నామీద ఎగిరి పడ్డారు..."

నేను ఆశ్చర్యపడ్డాను "ఆయన వాడి మాటలు నమ్మారా?"

"లేదు."

"మరి ఎగిరిపడడ మెందుకు?"

"ఆయన ఆ రఘునాథ్ గురించి చాలా విన్నారుట. వాడు బంధువర్గంలో తప్పపుట్టాడుట. అటువంటి వాడి దృష్టి నామీద పడ్డానికి కారణమేమిటి? ఏ ధైర్యంతో వాడు నాన్నకు నా గురించి అబద్దాలు చెప్పాడు?—అంటే నా ప్రవర్తనలో ఎక్కడో సవరించుకోవలసిన లోపముందన్నమాట! ఆ విషయం హెచ్చరించే ముందు నాటకంగా నాన్న నామీద మండిపడ్డారు. నిజంగా నాలో తప్పు వుంటే ఆయన కోపానికి భయపడతాను కదా—ఆ విధంగా దొరికిపోతానన్నమాట!" అంది అరుణ.

"ముసలాడు అసాధ్యుడే" అని మనసులో అనుకున్నాను. పైకిమాత్రం—"సరే—నువ్వు దొరికిపోయావా?" అన్నాను.

"నేను నా బావను కలుసుకుంటున్నాను తప్పితే, ఆ రఘునాథ్‌ను కలుసుకోవడం లేదుగదా - అందువల్ల నేను తప్పుచేయడం లేదు. దొరికిపోయే ప్రసక్తిలేదు."

"మన విషయం మీ నాన్నకు చెప్పావా?"

"లేదు. కన్న తల్లిదండ్రులకంటె నిన్నే ఎక్కువ నమ్ముతున్నాను. నీ మాట వినడం నా విద్యుక్తధర్మంగా భావిస్తున్నాను" అంది అరుణ.

నా మనసుకు ఎక్కడో ఏదోలా తగిలింది. ఈమె నన్ను మరీ ఎక్కువగా నమ్ముతోంది. ఏదో ఉపాయంపన్ని నేను ఈమె బావస్థానంలో ప్రవేశించాలి. అయితే అరుణ తండ్రికి నా గురించి బాగా తెలుసు. ఆయన నా మాటలు

నమ్మడు_పోతే మారువేషం వెయ్యాలి. అప్పుడు అరుణ నన్ను నమ్మదు. వీళ్ళిద్దరినీ నమ్మించేలా చేయడానికి నేనిం కేమైనా చేయాలి.

"ఏమిటీ ఆలోచనలో పడ్డావ్!" అంది అరుణ.

"నీ ప్రేమ నా ఆలోచనల్లో చాలా మార్పులు తీసు కొస్తోంది" అన్నాను.

7

"బాగా మారిపోయావు మామయ్యా!" అన్నాడు విశ్వం.

చక్రపాణిగారు అతడివంక ఆశ్చర్యంగా చూసి "ఈ అవతారం ఏమిట్రా?" అన్నాడు. విశ్వం గురించి ఆయన చాలా గొప్పగా ఊహించినట్లున్నాడు. ఇతగాడు చూస్తే చాలా అందవికారంగా వున్నాడు.

"డబ్బయితే సంపాదిస్తున్నాను గానీ పోగొట్టుకున్న రూపాన్ని తిరిగి పొందలేకపోతున్నాను మావయ్యా—రోగాలు, ప్రమాదాలు తరుముకువచ్చి నన్నిలా తయారు చేశాయి. నాకున్న కోరికల్లా ఒక్కసారి నిన్నూ, అత్తయ్యనూ, అరుణనూ చూసిపోదామని..." అన్నాడు విశ్వం.

"అంతేనా?" అన్నాడు చక్రపాణి.

"అరుణను పెళ్ళిచేసుకోవాలని మొదట్లో అనుకున్నాను మావయ్యా—కానీ దాని ఫోటో చూశాక నా మనసు మారిపోయింది. ఆ అందాల బొమ్మకు నేను తగనని గ్రహించాను. అయితే నా కురూపితనం మీ ముందు ప్రదర్శించడానికి భయంవేసింది. అందుకే నేను మీ దగ్గరకు రావడం వాయిదా వేస్తూ వచ్చాను. ఈ కారణంగా దాని పెళ్ళికి ఆలస్యమైపోతోందన్న విషయాన్ని చాలా ఆల

స్యంగా గ్రహించి ఇప్పుడు వచ్చాను" అన్నాడు విశ్వం.

"చిన్నప్పుడు దొరబాబులాగుండే వాడివి" అన్నాడు చక్రపాణి నిట్టూరుస్తూ.

"ఆ రూపమే మీ మనసులో ఎల్లకాలమూ వుండిపోవాలనుకున్నాను. కానీ పరిస్థితులు నన్ను మీ ముందుకు నడిపించాయి. నేను అరుణకోసం అయిదువేల రూపాయలు తీసుకువచ్చాను. ఆ డబ్బు దాని పెళ్ళికి వినియోగిస్తే అది నాకు చాలా తృప్తినిస్తుంది" అన్నాడు విశ్వం.

"సినిమాలో హీరోల్లా ఆ మాటలేమిటిరా? నీ ముఖం బాగుండక పోవచ్చు కానీ నీ మనసు బంగారం. అరుణ మనసు దాని బావ మనసుతో ముడివడింది కానీ రూపంతో కాదు. నువ్వు పిచ్చికబుర్లు చెప్పకు. పద_ఇంటికి పోదాం" అన్నాడు చక్రపాణి.

"ఇంటికి వస్తాను కానీ పెళ్ళివిషయం నువ్విక మరిచి పోవాలి. నన్నూ అరుణనూ కలిపి పక్క_పక్కన ఊహించుకుంటూంటే నా గుండె చెరువైపోతోంది. సామాన్యంగా కనబడే ఆడపిల్లలే నేనంటే ఇష్టపడడం లేదు. ఏదో సెంటిమెంటు తాత్కాలికంగా ఔననిపించినా అది శాశ్వతం కాదు. కాలేదు. పెళ్ళంటే క్షణికావేశంకాదు మావయ్యా-నూరేళ్ళ జీవితపు పంట!" అన్నాడు విశ్వం.

"చాలా పెద్దమాటలు నేర్చావులే" అన్నాడు చక్రపాణి.

ఇద్దరూ ఆక్కణ్నించి కదిలారు. ఈ దృశ్యాన్ని కాస్త దూరాన్నుంచి గమనిస్తున్న నేను పార్కు_కు బయల్దేరాను.

8

"ఇంక నీతో, అబద్ధం చెప్పలేను అరుణా! నా పేరు విశ్వం కాదు. రఘునాథ్!" అన్నాను దీనంగా ముఖం పెట్టి.

అరుణ నమ్మలేనట్లు నా వంక చూసి—"ఏమన్నావ్-మళ్ళీ అను" అంది.

ఈ పర్యాయం ఆమెకు అంతా నిజమే చెప్పాను. ఆమెను నేను ఏ ఉద్దేశ్యంతో పలకరించిందీ, ఆమె బావ అనగానే నా ఊహలెలా మారిందీ వగైరా చాలా నిజాలు చెప్పాను.

అరుణ కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి "ఇది నిజంకాకపోతే ఎంత బాగుండును?" అందామె. నిరుత్సాహం ఆమె ముఖంలో గూడు కట్టుకుంది.

బావ చుట్టూ ఎన్నో ఆశలు పేర్చుకున్న అరుణకు నేను బావను కానని తెలిసేసరికి ఎక్కడలేని బాధ కలిగినట్లుంది.

"నీ బావగా పుట్టివుంటే బాగుండునని నాకూ వుంది. నీ బావను కానన్న ఒక్క కారణం ఆధారంగా నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవడం మానేస్తావా, అరుణా!" అన్నాను.

అరుణ కోపంగా నా వంక చూసి—"నన్ను పేరుపెట్టి పిలవద్దు. నువ్వొట్టి మోసగాడివి" అంది. అంటూనే ఆమె లేచి నిలబడింది. నేనూ లేచాను.

"వెళ్ళిపోతావా అరుణా!"

"నీ నోటివెంట నా పేరు రావడం సహించలేను" అంటూ అరుణ అక్కణ్ణించి కదిలింది. ఆమె విసిరికొట్టినా సరే నేనామెను అనుసరించడం మానలేదు. ఆమెతో కలిసి ఇంటికి బయల్దేరాను. అయితే ఆమె నా పక్కన పక్కన వుండడంలేదు. నేను పక్కగా వచ్చినపుడల్లా ఆమె విసురుగా ముందడుగు వేస్తున్నది. ఆ విసురు, ఆ కోపం, ఆ చలాకీ నడక ఆమె అందానికి సొగసునిచ్చాయి. నిజంగా అరుణ నా భార్య అయినట్లయితే ఈ జీవితానికి అంతకుమించిన వరం అవసరంలేదు!

అరుణ ఇల్లు చేరేసరికి ఇంటి అరుగుమీద చక్రపాణి, విశ్వం కూర్చుని వున్నారు.

"ఇతనెవరో చెప్పుకో!" అన్నాడు చక్రపాణి అరుణకు విశ్వాన్ని చూపించి.

"ఏమో-నాకు తెలియదు" అంది అరుణ.

"పోనీ-ఊహించు."

"ఊహించలేను."

"నీ బావ విశ్వం అమ్మా" అన్నాడు.

"ఆఁ" అంది అరుణ అప్రయత్నంగా... "అయితే వాడు నిజంగా రఘునాథే నన్నమాట" అంది ఆఖరి ఆశ కూడా నశించిపోయినట్లు. తనకు బావగా పరిచయమైన కొత్త వ్యక్తివంక ఆమె చాలా నిరుత్సాహంగా చూసింది. అందుకు కారణం అతను అందవికారంగా వుండడం మాత్రమే కాదనీ, ఆమె తనకు తెలియకుండానే నన్ను ప్రేమిస్తున్నదనీ వూహించగలిగాను. ఆ వూహా నాకు చాలా ఆనందాన్ని కలిగించింది. ఆ ఆనంద సమయంలో చక్రపాణిగారు నన్ను చూసిన విచారకరమైన విషయం జరిగింది.

"నువ్వెక్కడికి కెందుకొచ్చావ్?" అన్నాడాయన కోపంగా.

"నాన్నా ఇతదేనా రఘునాథ్ అంటే?" అనడిగింది అరుణ. ఆమెలో ఇంకా ఏమైనా ఆశ మిగిలివుంటే అది చక్రపాణి జవాబు తుడిచి పెట్టేసింది.

"ఇతడు నన్ను మోసం చేశాడు" అంది అరుణ.

చక్రపాణి కంగారుగా-"మోసం అంటే?" అన్నాడు.

అరుణ చలికిలబడిపోయింది.

"అంతా వివరంగా చెబుతానుండండి" అంటూ నేను అరుణ నన్నెలా ఆకర్షించిందీ, మా పరిచయం ఎలా వృద్ధి

పొందిందీ వివరంగా చెప్పాను. నేనా వివరాలు చెబుతూంటే చక్రపాణి శాస్త్ర కంగారుగానే విన్నాడు. మోసం అన్న పదానికి ఆయన ఊహించిన లాంటి అర్థం నేను చెప్పిన వివరాల్లో లేకపోవడంలో ఆయన మనసు శాస్త్ర కుదుట పడిందనుకుంటాను. మళ్ళీ నార్మల్ కు వచ్చాడు. అంటే నా మాటలు భరించే ఓర్పు పోయిందన్న మాట.

"నువ్వు తక్షణం ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళిపో!" అన్నాడు చక్రపాణి.

"మీ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటే నా జీవితానికొక అర్థం ఏర్పడుతుందనుకుంటున్నాను. నా ఆశలు అడియాసలు చేయకండి. నన్ను నిరుత్సాహపరచకండి. నాకు బోలెడు డబ్బుంది" అన్నాను.

"నీ జీవితాని కర్థం ఏర్పరచడంకోసం నేను నా కూతుర్ని కనలేదు. అలాంటి దౌర్భాగ్యుడీ భూమ్మీద వుంటాడనుకోను. నువ్వు ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళు!" అన్నాడు చక్రపాణి.

నేను దీనంగా ఆయన కళ్ళలోకి చూసి అక్కణ్ణించి కదిలాను.

9

"నన్ను క్షమించరా రఘూ!" అన్నాడు వాడు.

"ఎందుకు?"

"అరుణ నన్నే పెళ్ళి చేసుకుంటా నంటోంది."

"అయితే నిన్ను క్షమించండ మెందుకు? ఆమెకు తన బావమీద ప్రేమ అంతగా వుంది."

"అవుననుకో _ నేనెంత చెప్పినా ఆమె నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోనంటోంది. బావను తప్ప ఊహాలోకూడా ఇంకో

కర్ని తనకు భర్తను చేసుకోలేనంటోంది. ఇంతకాలం నీతో సరదాగా గడిపినందుకు ఆమె ఎంతో సిగ్గుపడుతోంది."

"అవును. నెమ్మదిగా ఆమెను మార్చాలి" అన్నాను.

"మారదురా. ఆమె మారదు."

"అయితే ఏమంటావ్?" అన్నాను విసుగ్గా.

"నువ్వు నన్ను క్షమించాలిరా."

"ఎందుకు?"

"నేను అరుణను పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకుంటున్నాను."

పక్కలో బాంబు పడ్డట్టు ఉలిక్కిపడ్డాను — "ఏమన్నావ్?"

"ఈ జీవితంలో అరుణలాంటి బంగారు బొమ్మ నాలాంటివాణ్ణి ప్రేమించడం జరుగదు. నీ దయవల్ల ఎలాగో జరిగింది. ఈ అదృష్టాన్ని వదులుకోలేను."

"బాగుందిరా—స్నేహితుడివికదా అని నిన్ను రంగంలోకి దింపితే నాకే ఎసరుపెడతావా?"

"ఇందులో ఎసరు ప్రసక్తి ఏముంది? అరుణ నిన్ను అసహ్యించుకుంటోంది. నన్ను కోరి వరించింది!"

"అరుణ నీ రూపాన్ని చూసి వరించలేదు. నువ్వు నిజంగా విశ్వానివేనని నమ్మింది. ఆమె ప్రేమ భావకు అంకితమైపోయింది. ఆ భావ స్థానంలో నేనున్నంతకాలం నన్ను ప్రేమించింది. ఇప్పుడు నువ్వు రాగానే నిన్ను ప్రేమిస్తోంది. నిజం ఏదో ఒక రోజున బయటపడకపోదు. ఆ రోజుతో మీ బంధం తెగిపోతుంది. అశాశ్వతమైన ఆ బంధంకోసం శాశ్వతమైన మన స్నేహబంధాన్ని దెబ్బ తీయకు" అన్నాను.

"అరుణతో బంధం శాశ్వతం కాదని నాకూ తెలుసు. కానీ డబ్బిచ్చినా నన్ను ప్రేమగా భావించలేకపోతు

న్నారు ఆడవాళ్ళు. అలాంటప్పుడు తాత్కాలికంగానే అయితేనేం—అరుణవంటి అమ్మాయి ప్రేమ నాకు లభించడం చాలా అదృష్టం. ఆమెతో ఒక్క రోజు గడిపినా ఈ జన్మకు సరిపోతుంది."

నాకు గుండెలు మండిపోయాయి— "బాగుందిరా—. నిన్ను విశ్వం స్థానంలో ప్రవేశపెట్టినది నేనేనని చెప్పమంటావా?" అన్నాను.

"చెబితే అరుణ నన్నసహ్యించుకోవచ్చు. కానీ అప్పుడు ఆమె నిన్నింకా ఎక్కువగా అసహ్యించుకుంటుంది. అరుణను నాక్కాకుండా చెయ్యగలవేమో కానీ—అలా చేయడంవల్ల నువ్వు బావుకునే దేముంది—మన స్నేహబంధాన్ని దెబ్బతీయడం మినహాయించి" అన్నాడు వాడు.

ఏం చేయాలో నాకు పాలుపోలేదు. నా పథకాలు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి దెబ్బ తింటూ అరుణను నాకు రోజు రోజుకీ మరింత దూరం చేస్తున్నాయని గ్రహించాను.

10

"విశ్వం కావాలి" అన్నాను.

"ఎందుకు?" అందామె.

"అతనితో అర్జంటుగా మాట్లాడాలి."

"విశ్వం ఇంట్లో లేడు."

"ఎక్కడికి వెళ్ళాడు?"

"చెప్పలేదు."

ఆమె సమాధానం నాకు ఆశ్చర్యంగా తోచింది

"ఎప్పుడొస్తాడు?"

"తెలియదు."

"సరేలెండి. అతన్ని కలుసుకోవడం నాకు తప్పని సరి. అతను వచ్చేదాకా ఇక్కడే కూర్చుంటాను" అన్నాను.

"ఎంతకాలమని ఇలా కూర్చుంటారు? అతనొక వేళ నెలల తరబడి రాకపోతే..."

"అతను ఎప్పుడు వచ్చేదీ మీకు తెలియదుగా. కానీ పట్లో వచ్చినా రావచ్చు. నాకు చాలా ఓపిక వుంది" అన్నాను.

ఆమె అసహనంగా నావంక చూసి "విషయమేమిటో నాతో చెప్పు. విశ్వానికి చేరవేస్తాను" అంది.

"నేను విశ్వంతో స్వయంగా మాట్లాడాలి" అన్నాను

"ఐతే నీకర్మ!" అన్నదామె.

"కర్మ నాదికాదు. విశ్వానిది. అతని ప్రియురాలికి అనగా స్వయానా మరదలికి త్వరలో వివాహంకానున్నది" అన్నాను.

"ఎవరితో?" అన్నదామె కంగారుగా.

"విశ్వంతో—"

"విశ్వానికి తెలియకుండానా?"

"తెలియకుండానే మరి..." అనినవ్వి, "అక్కడ విశ్వం వుంటున్నట్లు మాత్రం విశ్వానికి తెలుసా మరి?" అన్నాను.

"అంటే?"

"ఒకడు విశ్వం పేరుతో అక్కడ చేరాడు. వాణ్ని వాళ్ళునమ్మి ఆదరించి పెళ్ళికి ముహూర్తం పెట్టారు."

"సరే— ఈసంగతి వాడికి చెబుతాన్లే. వాడువెంటనే వుత్తరం రాసిపారేస్తాడు."

నేను నవ్వి, "అదంత సులభంకాదు. అరుణ ఇంటికి వెళ్ళే ఉత్తరాలన్నీ ముందుగానే తనకు చేరే యేర్పాటు

చేసుకున్నాడు నకిలీ విశ్వం. వాటిని చదివి విశేషాలు తెలుసుకొని ప్రమాదకరమయినవి వుంటే నొక్కిపెట్టేసున్నాడు వాడు" అన్నాను. ఐతే పోస్టుమాన్‌కు లంచం ఇచ్చి ఈ పని చేస్తున్నది నేనేకానీ నకిలీవిశ్వం కాదు.

"మరి ఏం చెయ్యాలంటావ్?"

"నేను విశ్వంతో స్వయంగా మాట్లాడితే తప్ప ఉపాయం లేదు" అన్నాను.

ఆమె ఆలోచించి "విశ్వం ఎక్కడుంటాడో చెబుతాను. నువ్వు వాణ్ని గుర్తుపట్టగలవా?" అంది.

"ఇంతవరకూ అతన్ని చూడలేదు. ఫోటో చూపిస్తే గుర్తుపట్టగలను" అన్నాను.

"ఇంట్లో ఫోటో లేదు కానీ-సాయంత్రం రా. విశ్వాన్ని చూపిస్తాను" అందామె.

అక్కణ్నించి కదిలాను. ఈ వ్యవహారమంతా ఏదో మిస్టరీగా తోచింది నాకు.

విశ్వం సంగతి తెలుసుకోవడం నాకు చాలా కష్టమయింది. అరుణను నకిలీ విశ్వంబారినుండి రక్షించుకోవడానికసలు విశ్వాన్ని కలుసుకోవడం చాలా అవసరమనిపించింది. ఎందుకంటే అరుణను నేను నిజంగానే ప్రేమిస్తున్నాను. ఆమె నాకు దక్కకపోతే పోయింది. కనీసం అప్పుడయినా ఆమె కోరిక తీరాలి. నమ్మకద్రోహి, మిత్రఘాతుకుడయిన నకిలీ విశ్వంచేతిలో ఆమె పడకూడదు.

విశ్వాన్ని కలుసుకుందుకు చక్రపాణిగారిదివరలో ప్రయత్నించాడట. అతనిచ్చిన అడ్రసునుబట్టి ఏవిధమైన సమాచారమూ లభించలేదుట. అందుకే నేనో ఉపాయమాలోచించాను.

విశ్వంపేరున నేనే ఓ ఉత్తరంరాసి దాంతోపాటే నేనూ హైదరాబాదు బయల్దేరాను. తిన్నగా ఆ పోస్టా

ఫీసుకు వెళ్ళాను. పోస్టుదగ్గర కాశాను. నేను చేరిన మరునాడు నా వుత్తరం ఆ పోస్టాఫీసు చేరింది. పోస్టుమన్ కూడా దానిగురించి అడగలేదు. ఏదో తోచిన పేరు చెప్పి పోస్టు చూసి ఆ ఉత్తరాన్ని గమనించాను. అది గుర్తుకోసం ఎర్రకవర్లో రాశాను. ఆ తర్వాత పోస్టుమన్ని అనుసరించసాగాను.

ఆ ఎర్రకవరు పోస్టుమన్ ఒకగదిలో ఇచ్చాడు. ఉత్తరంమీద చిరునామాకూ ఆ గదికీ యే విధమయిన సంబంధమూ లేదు. బహుశా పోస్టుమన్ కూ అతనికీ యీ విషయంలో అండర్ స్టాండింగ్ వుండివుంటుంది.

తన చిరునామా విషయం ఇంత రహస్యంగా వుంచాడంటే విశ్వంలో నిజంగా ఏదో పెద్ద రహస్యం ఉన్నదనే అనుకోవాలి. నాకు కుతూహలం పెరిగింది. ఆ గదిలో ఉత్తర మందుకున్నతన్ని పలకరించాను.

ముందతను తనకేమీ తెలియదని బుకాయించాడు. నేను నిజంగానే విశ్వం శ్రేయోభిలాషినని అతన్ని నమ్మించేసరికి నా తల ప్రాణం తోకకు వచ్చింది. అప్పుడతను చెప్పిందాన్నిబట్టి ఈ ఇంటికి వచ్చాను.

ఈ ఇంట్లో ఒక నడివయస్కురాలుంది. విశ్వాన్ని చనువుగా వాడు అని అంటోంది. కానీ అతని గురించి ఏమీ చెప్పడంలేదు. కానీ విశ్వంస్థానంలో ఒక నకిలీ విశ్వం తయారయ్యాడంటే ఆమె కంగారు పడింది. విశ్వం, అరుణల ప్రేమగురించి ఈమెకు బాగా తెలిసి వుండాలి.

అసలీ విశ్వం ఎవరు? నిజంగా అరుణకు బావయేనా? తన వునికిని అంత రహస్యంగా వుంచుతూ అతను అరుణను ఎందుకూరిస్తున్నాడు? తన ఉనికినంత రహస్యంగా వుంచవలసి నవసరం విశ్వానికి యెందుకు కలిగింది?

జవాబులు నాకు స్ఫురించడంలేదు. ముందుగా విశ్వం ఎప్పుడొస్తాడో తెలియదని చెప్పిన ఆమె తర్వాత అతన్ని సాయంత్రం చూపిస్తానంది. విశ్వాన్ని చూపించడమేమిటి? విశ్వం వస్తాడనవచ్చు. ఇంకోలాగనవచ్చు. చూపిస్తాననడమేమిటి? కదలలేని స్థితిలోవున్న వాళ్ళను, బందీలుగా వున్న వాళ్ళను మాత్రమే చూపించడం జరుగుతుంది.

ఆవిడ చెప్పిన చూపిస్తానన్న పదం పొరపాటున వాడబడిందా? లేక విశ్వం నిజంగానే ఎక్కడయినా బందీగా వున్నాడా?

సాయంత్రం ఆవిడ చెప్పిన ప్రకారం ఇంటికి వెళ్లాను. ఇంట్లో ఒక మగమనిషి ఉన్నాడు. సుమారుగా నా వయసే వుంటుంది. ఎటొచ్చీ నాకంటే అందంగానే వున్నాడు.

“వీడే విశ్వం!” అందావిడ.

అతనికి నన్ను నేను పరిచయం చేసుకొన్నాను.

“నాకు ఒక్కటే ఉపాయం కనబడుతోందండీ— ఈ ఉత్తరం ఎలాగోలా మీరు అరుణకు చేరేలా చేయాలి” అన్నాడు విశ్వం.

ఉత్తరం చదివాను.

“ప్రియమైన మరదలికి—

చాలాకాలంగా ఉత్తరం రాయనందుకు మన్నించగలవు. నాకు వచ్చిన ఇబ్బందులేమిటో స్వయంగా వచ్చి మనవి చేసుకుంటాను. మనం కలుసుకునేందుకు ఇంక ఎంతో కాలం పట్టదు. రాగానే నన్నెలా గుర్తుపట్టాలనుకుంటున్నావా? నాదస్తూరీ వుందిగా!

నీ విశ్వం”

ఆ ఉత్తరం చదవగానే ఒక విషయం గుర్తుకు వచ్చింది. విశ్వం దస్తూరీలో ఒక ప్రత్యేకత వుంది. ఇది

విశ్వం దస్తూరీయే! ఆ విషయం నిరూపించడానికి దస్తూరీ నిపుణులే అవసరంలేదు!

ఉత్తరం జేబులో పెట్టుకుని "మీ ఇబ్బందులేమిటో తెలుసుకోవాలనుంది నాకు. నేను అరుణ శ్రేయోభిలాషిని—" అన్నాను.

"ప్రస్తుతానికి ఉత్తరం ఆమెకు చేర్చడమే మీరు నాకు చేయగల ఉపకారం" అన్నాడు విశ్వం.

"అయితే ఉత్తరంలో మరిరెండు మాటలు రాయాలి. మీరు కారణాంతరాలవల్ల గతకొద్ది మాసాలుగా హైదరాబాదు వదిలిపెట్టి పోయినట్లు స్పష్టంగా అరుణకు తెలియజేయడం అవసరం" అన్నాను.

అతని ముఖంలో కంగారు కనపడింది "ఆ అవసరం లేదనుకుంటాను" అన్నాడు.

"పరిస్థితి మీకు బాగా అర్థంకాలేదు—" అన్నాను.

ఆ నడివయసు ఆవిడ కల్గజేసుకుని "రాయడం మంచిదని నాకూ అనిపిస్తోంది. ఉత్తరం మరీ ఇంత చిన్నగా ఉండడం బాగోలేదు. బాగా ఆలోచించి రాత్రికి ఇంకో ఉత్తరం రాయి. ఉదయం ఇతను వచ్చి పట్టుకువెడతాడు" అంది.

"ఉత్తరంకోసం నేను మళ్ళీరావాలా? ఇప్పటికిప్పుడు రాసిచ్చేస్తే సరిపోదూ?" అన్నాను.

"జాగ్రత్తగా ఆలోచించి రాయాలికదా. ప్రొద్దున్నే వచ్చేయ్" అంది.

మర్నాడు ఉత్తరం రెడీగా వుంది. ఈసారి ఉత్తరం చాలా పకడ్బందీగా వుంది. దాన్ని కవర్లో పెట్టిఅరుణకు పోస్టు చేశాను.

11

ఆ ఉత్తరం బాగా పనిచేసింది. నకిలీ విశ్వంగాడి రంగు బయటపడింది.

వాడెంత ప్రయత్నించినా విశ్వం దస్తూరిని అనుకరించలేకపోయాడు. చక్రపాణి పోలీసులద్వారా వెడతానేసరికి వాడు ఇల్లు వదిలి పారిపోయాడు.

అదృష్టమేమంటే వాడు అరుణకు నాగురించి చెప్పలేదు. తనే ఆమెను పెళ్ళిచేసుకునేందుకు సిద్ధపడ్డాడు కాబట్టి, నాగురించి చెప్పినా నమ్మదనుకున్నాడో ఏమో వాడు నన్ను రక్షించాడు. నేను రక్షించబడినప్పటికీ అరుణకు నాపైన కరుణ కలగలేదు.

ప్రస్తుతం ఆ ఇంట్లో ఏమి జరుగుతూవుంటుందో ఊహించగలుగుతున్నాను. అరుణ మానసికంగా బాగా దెబ్బతిని వుంటుంది. తన బావకు ఉత్తరం రాసి వుంటుంది. ఈసారి బావ అంటూ ఎవరు వచ్చినా నమ్మననీ దస్తూరీ పరీక్ష పెడతాననీ రాసివుంటుంది. అంద వికారంగా వున్న నకిలీ విశ్వం తన మేనల్లుడు కానందుకు చక్రపాణి కూడా తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకుని వుంటాడు. అయితే విశ్వం పేరు చెప్పి తన కూతుర్ని మోసంచేయడానికి ప్రయత్నాలెందుకు జరుగుతున్నాయీ అని ఆయన మథనపడడం కూడా జరుగుతూంటుంది.

అరుణ నన్ను చూసినా మాట్లాడదు. నాకెంతో బాధగా వుంటుంది. నన్ను వాళ్ళింటికి రానివ్వరు. నా అసహాయతకు దుఃఖం వస్తోంది. అయినా నేనామెకు హాని తలపెట్టలేదు. నేనామెను ప్రేమిస్తున్నాను.

అరుణ బావ వచ్చి తను అరుణను ప్రేమించడంలేదని చెప్పి నేనామెకు చేసిన ఉపకారం గురించి ఆమెకు

చెబితే అప్పుడైనా ఆమె నన్ను మన్నించగలుగు తుందేమో!

మానవుడు ఆశాజీవి. ఆ ఆశతోనే నేను బ్రతుకు తున్నాను. అరుణను జీవిత భాగస్వామిగా చేసుకోవా లన్న కోరికతప్ప మరేమీ నాకిప్పుడు మిగలలేదు.

నేను ఎదురుచూస్తూండగానే ఒకరోజు బజార్లో నా కెదురైనప్పుడు - ఎప్పట్లా ముఖం తిప్పేసుకోకుండా నావైపు చూసి నవ్వింది అరుణ. అప్పుడు నాకెంత సంతోషం కలిగిందో మాటల్లో వర్ణించి చెప్పలేదు

"ఎన్నాళ్ళకు నన్ను చూసి నవ్వావు?" అన్నాను.

"నాకు చాలాసంతోషంగా వుంది. ఇప్పుడు నాకెవరి పైనా ద్వేషంలేదు..." అంది అరుణ.

"ఏమిటి కారణం?"

"బావ వచ్చాడు" అంది అరుణ. ఆమె సంతోషం మాటల్లో తెలిసిపోతోంది.

నా ఉలికిపాటును పైకి కనపడనీయకుండా "ఇది మూడోసారికదూ?" అన్నాను.

"అవును. ఇదే ఆఖరుసారికూడా!" అంది అరుణ.

"ఎందుకని?"

"బావను గుర్తుపట్టడానికి మార్గం తెలిసింది" అంది అరుణ.

ఏమిటా మార్గమని అడగలేదు. విశ్వం వచ్చాడన్న మాట!

"మా ఇంటికివస్తే బావను నీకు పరిచయం చేస్తాను" అంది అరుణ.

"అక్కర్లేదు!" అన్నాను.

"ఎందుకని?" అంది అరుణ.

"నీ బావ విశ్వాన్ని నేనిదివరకే హైదరాబాదులో చూశాను..."

అరుణ ఆశ్చర్యపడినా – "నేను నమ్మను." అంది.

"నేను ఒక్కసారి నీతో అబద్ధమాడాను. కానీ అది నా వృత్తి కాదు."

"బావను ఏ సందర్భంలో చూశావు? చూస్తే ఎలా గుర్తుపట్టావు?" అంది అరుణ.

"అదంతా పెద్ద కథ. అంతావిని నువ్వు నమ్మనే ప్రమాదముంది కాబట్టి చెప్పాలని నాకు కోరిక లేదు" అన్నాను.

అయితే అరుణలో కుతూహలం పెరిగింది. ఆమె మరీ నొక్కించడంలో నేను పక్కనున్న పార్కులోకి నడిచాను. ఆమె నన్ను అనుసరించింది.

నేను అరుణను ప్రేమిస్తున్న కారణంగా నకిలీ విశ్వం బారినుండి ఆమెను రక్షించగోరి హైదరాబాదు వెళ్ళి అతని ఉనికిని తెలుసుకునేందుకు చేసిన ప్రయత్నాలు, ఫలితాలు అరుణకు వివరించాను.

అంతా విని "చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది" అంది అరుణ. నమ్మలేనని చెప్పడానికి మొహమాటపడివుంటుందనుకున్నాను.

"ఎందుకని?"

"నా బావపై నాకు అనుమానాలు రేకెత్తించడం కోసం నువ్వు కల్పించిన కట్టుకథలాగుంది ఇది" అంది అరుణ అట్టే సంకోచించకుండా.

"నేను చెప్పింది నిజమని ఋజువు చేసుకోడానికి నా దగ్గరే ఆధారముంది. అది విశ్వం రాసిన మొదటి ఉత్తరం" అన్నాను. విశ్వం విషయంలో దస్తూరీకిచాలా

ప్రాముఖ్యత వుండడంవల్ల నేనది దాచివుంచాను ఎప్పుడైనా మంచిదని.

అరుణకు ఆ ఉత్తరం చూడాలనివుంది. కానయితే దానికోసం ఇంటికి రావడానికి భయపడింది. నేను తన బావనని తెలిసినప్పుడు ధైర్యంగా హోటల్ గదికి రాగలిగింది కానీ ఇప్పుడు నామీద ఆమెకు నమ్మకంలేదు నా మనసులో కించిత్తు బాధ కలుగకపోలేదు.

"నువ్వు బయట నిలబడు. లోపలకు రావద్దు. నేను లోపలకు వెళ్ళి ఉత్తరంకూడా తీసుకువస్తాను..." అన్నాను.

ఏమనుకుందో అరుణ ఒప్పుకుంది. ఇద్దరం మా ఇంటికి వెళ్ళాం. ఆమె బయట నిలబడలేదు. తనూ నాతోపాటు లోపలకు వచ్చింది ఆమె నాకిచ్చిన గౌరవానికి నా మనసు చాలా సంతోషించింది. ఆ గౌరవాన్ని నేను నిలుపుకోగలిగాను.

అరుణ ఉత్తరం చూసి "సందేహంలేదు. ఇది బావ దస్తూరీయే" అంది.

"నా దురదృష్టం. నేను నిన్ను ప్రేమించిన తప్పుకి నన్ను మరీ దారుణంగా అనుమానిస్తున్నావు..." అన్నాను.

"ప్రేమకోసం ఏమైనా చేస్తారుగదా ప్రేమికులు? అలా చేసినందుకు నిన్ను నేను తప్పుపట్టను. నా అనుమానానికి నువ్వు నన్ను తప్పుపట్టకూడదు. ఎందుకంటే నేను నిన్ను ప్రేమించలేకపోవడం నా తప్పుకాదు" అంది అరుణ.

నేనేమీ మాట్లాడలేదు.

"బావను పరిచయం చేస్తాను నాతో వస్తే!" అంది అరుణ.

"చెప్పానుగా చూశానని!"

"మరోసారి చూడకూడదు బాబోలు!" అంది అరుణ.

"నీవు కాబోయే భర్త కాబట్టి ఎన్నిసార్లు చూసినా నీకు తనివి తీరకపోవచ్చు. కానీ నా సంగతి వేరు. అతను నీకాబోయే భర్త కాబట్టి అతన్ని చూడాలన్న ఊహకూడా నాకు బాగుండదు" అన్నాను.

"మమ్మల్నిద్దర్నీ పక్కపక్కన చూసి జంట ఎలాగుందో చెప్పాదువుగాని ఒక్కసారి ఇంటికివచ్చి చూసి వెళ్ళు" అంది అరుణ.

అరుణకు నన్నేడిపించాలని వున్నట్లు గ్రహించాను. ఒకప్పుడు నేను ఆమెతో నాటకమాడి బావనని చెప్పాను. ఆ కసి ఆమెలో ఇంకా బాగా వున్నట్లుంది.

"ప్లీజ్!" అంది అరుణ.

కాదనలేకపోయాను. తొలిసారిగా ఆమె ఆహ్వానం పై ఆమె ఇంటికి వెళ్ళాను.

ఇంటికి వెళ్ళిన రెండునిమిషాల్లో అరుణ ఒక మనిషిని వెంటబెట్టుకుని వచ్చింది.

"ఇతనే మా బావ విశ్వం!" అంది.

నే నతన్ని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాను. మైగాడ్! అతను నేను చూసిన విశ్వంకాదు.

12

"ఇదీ సంగతి!" అంటూ వివరించాను చక్రపాణికి. నేను చెప్పినదంతా విని ఆయన చాలా కంగారుపడ్డట్టు కనపడ్డారు. నా మాటల్లో ఆయనకు నమ్మకం కలిగినట్లే వుంది. అందుకు కారణాలున్నాయి.

విశ్వం అత్తయ్యకోసం, మమయ్యకోసం పట్టుబట్టలు తెచ్చాడు. మరదలికి గాజీ సిల్కు చీర తెచ్చాడు. పది వేలరూపాయల క్యాష్ తెచ్చి మామయ్యను దాచ మన్నాడు. అతని దస్తూరీ సరిపోయింది. చిన్ననాటి పుట్టుమచ్చలు కూడా సరిపోయాయి. అంతవరకూ బాగానే వుంది.

విశ్వం తన ఉనికిని రహస్యంగా వుంచగోరమన్నాడు. అతను వచ్చినట్లు ఎవరికీ చెప్పవద్దన్నాడు. బయట తిరగ డానికి ఇష్టపడడంలేదు. వివాహంకూడా రిజిస్టరు మ్యారేజి అంటున్నాడు. పెళ్ళికాగానే భార్యను తీసుకు పోతానంటున్నాడు.

అతను చిన్ననాడు ఇల్లువదిలిన మేనల్లుడేననడంలో సందేహంలేదు. కానీ అతడి ప్రవర్తన అనుమానాస్పదం గానే వుంది. హైదరాబాదులో అతనేం చేస్తున్నాడు?

నేను చెప్పిన వివరాలు విన్నాక చక్రపాణి కంగారు అధికం కావడంలో ఆశ్చర్యంలేదు. "మేనల్లుడుగదా అని చూస్తూచూస్తూ నా కూతురికి అన్యాయం చేయ లేను. వాడిగురించి మరికొన్ని వివరాలు తెలుసుకోవాలి. నువ్వు చెప్పినవన్నీ వింటూంటే నాకు భయంగా ఉంది" అన్నాడాయన.

"అరుణ తెలివిగా వ్యవహరించాలి—" అన్నాను నేను.

"వాణ్ణి చూడగానే దానికి మతిపోయింది. దస్తూరీ, పుట్టుమచ్చలలో వాడు విశ్వం అని రూఢి అయింది. వాడేమో మనిషి ఎర్రగా బుర్రగా బాగున్నాడు. దీని కింక వళ్ళు తెలియడంలేదు. బావ అంత అందగాడై నందుకు అది మురిసిపోతోంది" అన్నాడు చక్రపాణి.

నాకు బాధకలిగినప్పటికీ నిజం ఒప్పుకోక తప్పదు. నేను హైదరాబాదులో చూసిన మనిషికంటె చాలా బాగున్నాడు విశ్వం. హిందీ సినిమా హీరో అంత బాగున్నాడు. అరుణ పక్కన నుంచుంటే మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్‌లాగున్నారు-వాళ్ళిద్దరూ. కానీ అతగాడిలో ఏదో పెద్ద మోసముందని నాకు అనుమానంగా వుంది.

"అల్లుడికి చెప్పకుండా మీరు నాతో బయల్దేరివస్తే ఇద్దరం హైదరాబాదు వెడదాం" అన్నాను. "వచ్చేటప్పుడు విశ్వం ఫోటోలుకూడా ఒకటిరెండు తీసుకు రండి."

చక్రపాణి అంగీకరించాడు.

ఇద్దరం హైదరాబాదు వెళ్ళి ఆ ఫోటోలను కొన్ని పోలీస్ స్టేషన్లలో చూపించాం. విశ్వం నేరాలు చేస్తూండి వుంటాడనీ, అతడు పోలీసుల జాబితాలో మనిషి అనీ నాకు అనిపించింది. నా ఊహ అబద్ధం కాలేదు. ఒక పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్ విశ్వం ఫోటో గురించి "ఇతను రెండువారాలక్రితంవరకూ జైల్లో వున్నాడు" అన్నాడు.

"నేరం?" అనడిగాను.

"మైనారిటీ తీరని పిల్లను లేవదీసుకుపోడానికి ప్రయత్నించాడు..."

చక్రపాణి ముఖం మాడిపోయింది. ఒకప్పుడు నన్ను దుర్మార్గుడిగా భావించి నానామాటలూ అన్న ఆయన మేనల్లుడు నేరస్థుడైనట్లు నాకారణంగా ఋజువు కావడం ఆయనకు చాలా బాధగా వుంది.

"ఇప్పుడేమిటి చెయ్యడం?" అన్నాడాయన.

"విషయం అర్థమవుతోంది నాకు. విశ్వం మీదగ్గరకు చాలాకాలం క్రితమే వద్దామనుకుని జైలుపాలైన కార

ణంగా రాలేకపోయాడు. నేను అతనిగురించి వాకబు చేయడానికి వస్తే చాలాకాలంగా అతణ్ణి సాకుతూ వస్తున్నామె అతను జైల్లో వున్న విషయాన్ని అంగీకరించడానికి ఇష్టపడలేదు. నేనెప్పుడూ విశ్వాన్ని చూడలేదు కాబట్టి ఇంకో మనిషిని విశ్వంగా నాకు పరిచయం చేసి తన మనిషిని జైలుకు పంపించి ఉత్తరం రాయించి తెప్పించింది. అయితే విశ్వం చేసిన నేరం ఇది ఒక్కటేనా? అతనిక్కడ ఎలాంటి జీవితం గడుపుతున్నాడు? అన్న విషయాలు మీరింకా తెలుసుకోవలసి వుంది. అది అతని నోటమ్మట చెప్పిస్తేనే బాగుంటుంది" అన్నాను చక్రపాణితో.

"నువ్విలా చెబితే అలా వింటాను" అన్నాడు చక్రపాణి.

ఆ మాటలు నాలో కొత్త ఆశలు చిగిర్చాయి. అరుణ విషయంలో నా అదృష్టం మళ్ళీ తిరగబడుతోందని గ్రహించాను.

హైదరాబాదులో మేము విశ్వం ఇంటికి వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించలేదు. పోలీస్ స్టేషన్లో పనిజరక్కపోతే అప్పుడతని ఇంటికి వెళ్ళవచ్చునని అనుకున్నాము. కానీ అనుకున్నకంటె లాభసాటి సమాచారమే మాకు లభించింది.

13

"నువ్వు నేరస్థుడివి" అన్నాను.

"కాదు" అన్నాడు విశ్వం తడబడుతూ.

"ఎందుకురా డబాయిస్తావ్" అంటూ అవసరమయిన కథంతా చక్రపాణి మేనల్లుడికి వివరించాడు.

విశ్వం ముఖంలో జీవంలేదు. "నన్ను క్షమించు మావయ్యా!" అన్నాడతను.

"ఎందుకు క్షమించాలో చెప్పి ఏడు—అప్పుడావిషయం చూద్దాం" అన్నాడు చక్రపాణి.

చక్రపాణికి విశ్వం తనకథ వివరిస్తూంటే అక్కడున్న అందరూ వింటున్నారు. వింటున్న అందరి ముఖాల్లోనూ కుతూహలం వుంటే ఒక్క అరుణముఖంలో మాత్రం అంతులేనిబాధ వుంది.

"నేను చిన్నప్పుడు ఇల్లు వదిలిపెట్టగానే చేతులుమారి ఆఖరికి అనసూయమ్మ యింటపడ్డాను. అనసూయమ్మనన్ను చాలా బాగా చూసుకొంది. పియ్యూసీదాకా చదివించింది కూడా. అయితే అనసూయమ్మ నిజస్వరూపం నాకు చాలా ఆలస్యంగా తెలిసింది. అందరికీ తెలిసిన ప్రకారం ఆమె అందరిలాంటిదే! డబ్బున్న ఆడది. ఐతే ఆమెకు డబ్బు ఎక్కడ్నించి వస్తోంది?

"నాకులాంటి అనాథబాలుర్ని ఆమె చాలామందిని చేరదీసింది. మమ్మల్ని ఆకర్షణీయంగా తయారు చేస్తుంది. అడిగినంత డబ్బు ఇస్తుంది. జల్సాగా గడపమని ప్రోత్సహిస్తుంది. తనే స్వయంగా తాగుడుకూడా అలవాటు చేసింది. మా అందరికీ స్కూటర్లు కొనిపెట్టింది. మేము చేయవలసిన పనల్లా అందమైన ఆడవాళ్ళని వలలో వేసుకోవడం. అలా మా వలలోపడిన పతితులయిన ఆడవాళ్ల జీవితాలతో ఆటలాడుకోవడం ఆవిడ జీవనాధారం. కొంతమందిని వేశ్యావృత్తిలోకి దింపుతుంది. కొంతమందిని స్మగ్లింగ్ వ్యవహారాల కుపయోగించుకుంటుంది. బాగా డబ్బున్న వాళ్ళనయితే బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తుంది.

ఈ జీవితం నాకు నచ్చలేదు. సుమారు సంవత్సరం క్రితం నేను నా అసంతృప్తిని వ్యక్తపరచి ఆమెబారినుండి బయటపడదామనుకున్నాను. మొదట్లో వయసుపొంగులో తాగడమూ, వ్యభిచరించడమూ సరదాగానే అనిపించి

నప్పటికీ—నామూలంగా ఎందరో ఆడపిల్లల కన్నీళ్ళు కాలవలై ప్రవహిస్తున్నాయని గ్రహించాక అనసూయమ్మను వదిలిపెట్టి పోవాలనుకున్నాను. నేను నా నిర్ణయం చెప్పగానే ఆమె కంగారుపడి కారణం అడిగింది. వెళ్ళిపోయి ఏం చేస్తావంది?

నేను మామయ్యగురించి చెప్పాను. ఆడపిల్లల శీలాలతో ఆడుకోవడం ఇష్టంలేదనీ నా మరదల్ని పెళ్ళిచేసుకొని పవిత్రజీవితం గడపాలనుకొంటున్నాననీ చెప్పాను. ఆమె నా ఆలోచనను మెచ్చుకొని పవిత్రజీవితం తనవద్ద వుంటూకూడా గడపవచ్చునని చెప్పింది. "నువ్వేలాగూ నేరస్థుడివే. ఇప్పటికి ఒకటి రెండుసార్లు చిల్లర దొంగతనాల్లో జైలుకు వెళ్ళావు. అందువల్ల నీ కెక్కడా ఉద్యోగం దొరకదు. స్మగ్లింగ్ వ్యవహారాల్లో నాకు చేదోడు వాదోడుగావుండు చాలు" అంది.

అనసూయమ్మకు ఒక ముఠావుంది. ఆ ముఠాలో నేనూ ఒకణ్ని. అయిదారు పర్యాయాలు నేను దొంగతనాలకు వెళ్ళాను. రెండుసార్లు దొరికిపోయి కొద్దినెలలు జైల్లో వుండివచ్చాను. అందువల్ల అనసూయమ్మ మాటవిని స్మగ్లింగ్ వ్యవహారాలకు నా కార్యకలాపాలు పరిమితము చేసుకోవాలనుకొన్నాను.

ఐతే అనసూయమ్మ నా మరదలిఫోటో చూసింది. కన్ను చెదిరిపోయింది. అలాంటి పిల్లంటే లక్షలకులక్షలు సంపాదించవచ్చుననుకుంది. పెళ్ళిపేరు చెప్పి మాయమాటలుచెప్పి అరుణను తీసుకువచ్చి తనకు అప్పగించమంది. అందుకు నేను ఇష్టపడకపోతే తాత్కాలికంగా నవ్వి ఊరుకుంది.

"ఆ తర్వాత వారంరోజుల్లో అనసూయమ్మ ముఠాతో పాటు నేనూ ఒక వ్యవహారంలో పాల్గొన్నాను. అప్పుడు

ఒక హత్య జరిగింది. ముఠాలోని మనిషి అక్కడి దృశ్యాన్ని ఫోటో తీశాడు. తనదగ్గర నేనున్న ఫోటో ఒకటి బాగా ఎన్లార్జి చేయించి అనసూయమ్మ తర్వాత నాకు చూపించింది.

ఆ హత్యకేసు పరిశోధనలో వున్నదని నాకు తెలుసు. ఈవిధంగా హత్యకేసులో ఇరికించబడతానని మాత్రం నాకు తెలియదు. నన్ను హంతకుణ్ని చేస్తానని బెదిరించి అనసూయమ్మ అరుణ విషయంలో నన్ను ఒప్పించింది. ఐతే ఆ ఆలోచనే నాకు భయంకరంగా తోచింది. ఐనా తప్పదు. లేకపోతే నేను ఉరికంబం ఎక్కాల్సి వస్తుంది.

బాగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను. నాకు జైలు కొత్తకాదు. తాత్కాలికంగా అరుణను రక్షించడం కోసం పోలీసులకు దొరికిపోయే విధంగా నేరం చేయాలనుకొన్నాను. ఫలితంగా ఒక మైనారిటీ తీరని అమ్మాయిని ఎత్తుకుపోయే ప్రయత్నంచేసి పోలీసులకు దొరికిపోయాను. ఆరువారాలు జైలుశిక్ష విధించారు. ఇంకా ఎక్కువ పడాల్సిందేకానీ అనసూయమ్మ చాలా సాక్ష్యాలను సమయానికి దొరక్కుండా చేసింది. పోలీస్ సర్కిల్స్ లోకూడా ఆమెకు చెప్పుకోదగ్గ పలుకుబడివుంది.

జైల్లోంచి బయటపడ్డాక నాకింక తప్పలేదు. అనసూయమ్మ తొందరపెట్టి నన్ను పంపించింది. మనసు ఎంతో ఎదురు తిరుగుతున్నప్పటికీ, స్వార్థంకోసం మరదల్ని బలిపెట్టక తప్పదని ఇలావచ్చేసాను. నా నేరం బయట పడినందుకు నాకు బాధగాలేదు. ఏదో ఒకరోజు నేను హంతకుడిగా న్యాయస్థానంముందు నిలబడకతప్పదు. అది ఈరోజు కాస్త ముందుగా జరుగుతోంది. ఇదీ నాకథ. మీరు నన్ను మన్నించినా సరే, మన్నించక పోయినా సరే జరగవలసిన అపరాధం జరక్కుండా ఆగింది.''

విశ్వంకథ విని చక్రపాణి పళ్ళు పటపటా కొరికాడు. "ఒరేయ్ ఏడో ఏట పారిపోయి మళ్ళీ యిప్పుడు తిరిగి వచ్చిందెందు కట్రా. అల్లారుముద్దుగా పెంచుకుంటూ వస్తున్న నా బంగారు తల్లిని, నా ఇంటిదీపాన్ని భోగం కొంపలకి అప్పగించడానికి పనిగట్టుకొని వస్తావుట్రా— నేను క్షమించినా నిన్ను దేవుడు క్షమిస్తాడుట్రా—"

చక్రపాణి భార్యకూడా విశ్వాన్ని నానా మాటలు అంది.

"అమ్మా! ఎందుకే బావను ఆడిపోసుకుంటారు. దారి తెలియని వయసులో దారితప్పాడు. ఇది దారికివచ్చే వయసుకాదు. అయినా తనతప్పు తెలుసుకొన్నాడు. నా కోసం తను పనిగట్టుకుని జైలుకు వెళ్ళాడు. ఇప్పుడు తను చెబితే తప్ప తెలియని రహస్యాలు మనకు చెప్పి మనచేత నిందా వాక్యాలు విని సహిస్తున్నాడు. అంతటితో అయిందా, అందుగురించి ఇప్పుడు జైలుకు వెడతాడు. ఏంచేయాలో ఆలోచించకుండా వూరికే బావను తిడతారేం?" అంది అరుణ.

నేను ఆశ్చర్యపడ్డాను. నేనొక్కడినేకాదు. ఆమె మాటలకు అక్కడున్న అందరూ విశ్వంతోసహా ఆశ్చర్యపడ్డట్లున్నారు.

"క్షమించు అరుణా! నీ సానుభూతికి నేను తగను. నిన్ను మోసం చేద్దామనే ఇక్కడకు వచ్చాను. కానీ నిండుమనసుతో నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తూంటే దానిలో కరిగిపోయాను నేను. నాకు నేనుగా యింక మిగలలేదు. నీకు అన్యాయం చేయలేను. అది నా గొప్పతనం కాదు. నీ ప్రేమ గొప్పతనం" అన్నాడు విశ్వం.

"అతను చెబుతున్నది నిజమే. అరుణ ప్రేమ నన్ను కూడా మార్చింది" అన్నాను నేను.

అరుణ ప్రేమ నాకు ఆశ్చర్యంగా కూడా వుంది. రూపంతో నిమిత్తం లేకుండా ఆమె బావ అనే వ్యక్తిని ప్రేమించింది. ఆ బావను నేననుకొని నాతో ప్రేమగా మసిలి నన్ను మార్చింది. ఆ తర్వాత నకిలీవిశ్వం వస్తే వాణ్ని ప్రేమించింది. వాడు అందవికారంగా వున్నాడని బాధపడలేదు. ఇప్పుడు విశ్వాన్ని ప్రేమిస్తోంది. అతడు హంతకుడనీ, తనను మోసంచేయడానికి వచ్చినాడనీ తెలిసికూడా అతనుచేసిన తప్పులన్నీ క్షమించ గలుగుతోంది. ఇది చాలా చిత్రమయిన ప్రేమ! నేను ఆమెకు బావగా పుట్టివుండినా ఎంతో బాగుండేది!

తర్వాత పెద్దవిశేషాలేమీ లేవు. విశ్వం పోలీసులకు లొంగిపోయి తన కథంతా చెప్పుకొన్నాడు. అతని కథంతా విన్నాక పోలీసులుఅనసూయమ్మపై దాడిచేశారు.

ఆవిడ ముఠాలు మొత్తం మూడున్నాయి. అన్నీ పట్టుబడ్డాయి. ఆమె ఆధ్వర్యంలోవున్న అయిదువందల యువతులకు మోక్షం లభించింది. ఆ ఐదువందల యువతుల కన్నీటిగాథలు పేపర్లలో ప్రత్యేక విశేషాలుగా వచ్చాయి. చరిత్ర కనీవినీ ఎరుగని స్త్రీ దోషిగా అనసూయమ్మను చాలా పత్రికలు అభివర్ణించాయి.

తను ఏ కారణంగా జైలుకు వెళ్ళాల్సి వచ్చిందో గుర్తించిన అనసూయమ్మ వూరుకోలేదు. ఆవిడ విశ్వం మీద బాగనే పగతీర్చుకుంది. ఆవిడతోపాటు విశ్వంపై కూడా తలమోయలేనన్ని నేరాలు మోపబడ్డాయి. ఆ నేరాల్లో చాలావాటికి ఋజువులున్నాయి. ఎందరో కన్నెపిల్లలకు విశ్వం అన్యాయంచేసిన మాట నిజం. అనసూయమ్మ ప్రోత్సాహంవల్ల జరిగినప్పటికీ నేరాలు చేసిన విశ్వానికి పూర్తిబాధ్యత లేకుండాపోదు.

పత్రికల్లో అనసూయమ్మ మఠా గురించిన వివరాలు ప్రచురించబడ్డప్పుడు విశ్వం ఫోటోలుకూడా పడ్డాయి. ఆడపిల్లలపాలిటి శాపంగా అతడు అభివర్ణించబడ్డాడు.

విశ్వానికి ఇరవై ఏళ్ళు కారాగారవాసం విధించబడింది. అరుణ కన్నీళ్ళతో అతనికి వీడ్కోలు చెబితే— "నాకోసం నీకన్నీళ్ళు వృధా చేయకు..." అన్నాడతను.

నేను చక్రపాణిని వివాహం విషయం అడిగాను' ఆయన సుముఖంగానే ఉన్నాడు కానీ అరుణ ఒప్పుకో లేదు.

"అదేమిటి? ఆజన్మాంతరం కన్యగా వుండి పోతావా?" అన్నాను.

"బావను పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకుంటే బోలెడుమంది బావలు అయ్యారు. అందుకని బావకానివాణ్ణి పెళ్ళిచేసు కుందామనుకుంటున్నాను. బావలు నాకు అచ్చిరాలేదు" అంది అరుణ.

"నీకోసం నేనెంతో కష్టపడి నిన్ను దుర్మార్గుడి బారినుండీ, ఘోరావమానాలబారినుండీ రక్షించాను నా ప్రేమకు ఇంతకంటె ఋజువేంకావాలి?" అన్నాను..

"నీ ప్రేమకు ఋజువు అక్కర్లేదు. కానీ నా ప్రాణానికి ప్రాణంగా ప్రేమిస్తున్న బావ-దుర్మార్గుడే కావచ్చు. కానీ అతడి దుర్మార్గాన్ని బయటపెట్టి ప్రపంచమంతా అతన్ని అసహ్యించుకునేలా చేశావు. అతన్ని జైలు పాలు చేశావు. బావకు నీవల్ల కచ్చిన అపఖ్యాతికీ, కారాగారవాసానికీ ఈ జన్మకు నిన్ను క్షమించలేను" అంది అరుణ.

ఏమనాలో నాకు తెలియలేదు. ఆమెను రక్షించాను. ఓ దుర్మార్గుడికి శిక్షపడేలా చేశాను. అందుకే అరుణ నన్ను అసహ్యించుకుంటే ఏమనాలి?

నా మనసులోని ఆలోచన అరుణ పసిగట్టినట్లుంది "నీకూ బావకూ చాలా తేడావుంది. నామీద అభిమానంతో నువ్వు మరో వ్యక్తికి అన్యాయం చేశావు. నామీద అభిమానంలో బావ తనకు తనే అన్యాయం చేసుకున్నాడు..." అంది.

ఆమె తర్కంలో లోపమున్నదని నాకు తెలుసు. చక్రపాణిగారిని లోబరచుకుని ఎప్పటికైనా అరుణను నాదాన్ని చేసుకోవాలి. ఎటొచ్చీ ఇన్ని ప్రయత్నాల తర్వాతకూడా నేనింకా ఆరంభంలోనే వుండడం నాకు బాధగా వుంది.

—:ఐపోయింది:—